

07-10-2020 ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

† Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Σεργίου καὶ Βάκχου.

Ἦχος ^ϠΔ΄

^ϠΘε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ⁶

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος ^Δ εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου ⁶ ^Δ

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

^ΔΘε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ⁶

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ου ⁶ ^Δ

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε

Ἦχος ^ϥΔι

Οἱ Μαρ τυ ρες σου Κυ ρι ε εν τη
α θλησει αυ των ⁶στε φα νους ε κο μισαν το
της α φθα ρσι ας εκ σου του Θε ου ου ημων ⁶
σχον τες γαρ την ι σχυν σου τους τυ ραν
νους κα θει λον ^Δε θραυ σαν και δαι μο νων
τα α νι σχυ ρα θρα α ση ⁶αυ των ταις ι
κε σι αις Χρι στε ο Θε ος ^Δσω σον τας ψυ
χας η μων ⁶

Δόξα... (Τὸ ὡς ἄνω)

Καὶ νῦν...

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ὑψος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὑψος ^ΘΔ'

^Γ_Δ Παρθε νε πα να μω με Μητηρ Χριστου
του θε ου ⁶ ρομ φαι α δι ηλ θε σου την πα
να γι αν ψυ χην η νι κα σταυ ρου με νον ⁶
ε βλε ψας ε κου σι ως τον Υι ον και θε ον σου
^Δ Ον περ ευ λο γη με νη δυ σω που σα μη παυ
ση συγ χω ρη σιν πται σμα των η μιν δω

ρη σασθαι αι αι

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Ἦχος πλ. Νη — Γα

Βλέπων ὁ Ληστής, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς,
ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ἔλεγεν· Εἰ μὴ Θεὸς
ὕπῃρχε σαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ
ἂν ὁ ἥλιος, τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυπεν, οὐδὲ ἡ γῆ
σειομένη ἐκυμαίνετο, ἀλλ' ὁ πάντων
ἀνεχόμενος. Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σου.

Βλέπων ὁ ληστής τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζω
ῆς ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ἐλεε
γεν εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθείς ὁ
σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς οὐκ ἂν ὁ ἥλιος
τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυπεν οὐδὲ ἡ
γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο ἀλλ

ο παν των α νε χο με νος μνη σθη τι μου

Κυ ρι ε εν τη Βα σι ι λει α α σου

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Εν μέσῳ δύο Ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης, εὐρέθη ὁ Σταυρὸς σου, τοῦ μὲν καταγομένου εἰς ἄδην, τῷ βάρει τῆς βλασφημίας, τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν θεολογίας, Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Εν με σω δυ ο λη στων ζυ γος δι και
ο συ νης ευ ρε θη ο Στα αυ ρο ο ος σου του
μεν κα τα γο με νου εις Α α δην τω βα ρει
της βλα σφη μι ι ας του δε κου φι ζι με
νου πται σμα των προς γνω σιν θε ο λο γι ας

Χριστε ο Θεος δο ο ξα α σοι

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τὸν ἄμνὸν καὶ ποιμένα, καὶ λυτρωτήν, ἡ ἄμνᾶς θεωροῦσα, ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε, ἥ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

*Μετα τὴν β' Σπυχολογίαν,
Καθίσματα Σταυρώσιμα .ᾠχος πλ. δ'.
Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν*

Εν μέσῳ τῆς Ἑδέμ, ξύλον θάνατον ἦνθησεν, ἐν μέσῳ δὲ τῆς γῆς, ξύλον ζωὴν ἐβλάστησε· γευσάμενοι γὰρ τοῦ πρώτου, ἄφθαρτοι ὄντες, φθαρτοὶ γεγόναμεν, σχόντες δὲ τοῦ δευτέρου, τῆς ἀφθαρσίας κατετρυφήσαμεν· ἐν τῷ Σταυρῷ γὰρ ἔσωσε Χριστός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ἐν με σω της Ε δεμζυλον θαναα το
 ονηνθησεν εν με σω δε της γης ζυλον ζω
 ης ε εβλαστη σε γευ σα με νοι γαρ του
 πρωτου αφθαρτοι οντες φθαρτοι γε ε γονα
 μεν σχοντες δε του δευ τε ερου της α φθαρ
 σιας κα τε τρυυφησα μεν δι α σταυ
 ρου γαρ ε σω σε Χρι στος το γε νος των α αν
 θρωπων

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ
 αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Ἐν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρίν, ξύλον
 ἐγύμνωσεν, ἐπὶ τῇ γεύσει ὁ ἐχθρός, εἰσφέρων
 νέκρωσιν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ

ἔνδυμα, ἄνθρωποις, φέρον ἐπάγη, ἐπὶ τῆς γῆς,
καὶ κόσμος, ὅλος ἐπλήσθη, πάσης χαρᾶς, ὃν
ὁρῶντες ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοί,
συμφώνως ἐκβοήσωμεν· Πλήρης δόξης ὁ οἶκός
σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον*

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ, δακρυρροοῦσα,
ἐλεεινῶς ἡ Θεοτόκος ἀνεβόα· Ἀκατάληπτον
ὄντως, Υἱὲ τὸ πάθος σου, οὐ φέρω τῶν
σπλάγχνων μου χωρισμόν, οὐ στέγω ὁρῶσά σε,
ἐν Σταυρῷ, μὴ παρίδης τὴν δούλην σου, ἀνάστα
ἐκ τῶν νεκρῶν, δοξάζων με κραυγάζουσιν·
Πολυέλεε δόξα σοι.

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν

Καθίσματα

Ἦχος πλ. δ'

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Ξύλον πικρίαν ἐν Ἐδέμ, τὸ πρὶν ἐξήνεγκε,
ξύλον Σταυροῦ δὲ γλυκεράν, ζωὴν ἐξήνθησεν· ὁ
Ἀδὰμ γὰρ φαγών, εἰς φθοράν, κατώλισθεν·
ἡμεῖς δέ, κατατρυφῶντες σαρκός Χριστοῦ,
ζωούμεθα, καὶ θεούμεθα μυστικῶς, Βασιλείαν
λαμβάνοντες, αἰῶδιον τοῦ Θεοῦ· διὸ καὶ πίστει
κράζομεν· Δόξα Λόγε τῷ πάθει σου.

Στιχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Μαρτυρικόν, ὁμοιον

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν, τὰς πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες ὁρμάς, καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες, ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν, τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος, θαυματουργεῖν, ὄντως θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὅστέα γυμνά, ἐκβλύζουσιν ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους ἀπονεκρώσαντες ὁρμάς καὶ τὰς κινήσεις τοῦ Χριστοῦ οἱ μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν καὶ ζῶντες μετὰ τέλος θαυματουργεῖν ὄντως

θαυμαπα ρα δοξον^ν ο τι ο στε ε α γυ
μνα^ν εκ βλυ ζου σιν ι α μα α τα^Δ δο ξα
τω μο ονω Θε ω η ημων^ν

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ἡ ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα,
κρεμάμενον Σταυρῷ, κατιδοῦσα ἐβόα· Τέκνον
μου τί τὸ ξένον, καὶ παρ' ἐλπίδα, νῦν τοῦτο
θέαμα; Πῶς ἡ ζωὴ τῶν πάντων, βροτοῖς ὁμοίως
καταδεδίκασαι; Ἀλλὰ ἀνάστα Λόγε ἐκ νεκρῶν,
τριήμερος ὡς εἴρηκας.

‘Ο Ν΄ ψαλμός χύμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανών Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ α'
Ἦχος πλ. δ'.
Ὁ Εἰρμός

Αρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε,
τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος,
σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν,
Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῇ ἐκ τοῦ ξύλου ἐνηδόνῳ βρώσει με,
νεκρὸν γενόμενον, ἐπὶ Σταυροῦ Λόγε, νεκρωθεὶς
ἐζώωσας, καὶ δόξῃ κατεκάλλυνας, προσκυνῶ
σου τὸ κράτος, ὑμνολογῶ τὰ παθήματα, καὶ τὴν
εὐσπλαγχνίαν τὴν ἄμετρον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡς ἐφηπλώθη ἐπὶ ξύλου ἄμπελος, ἡ
ἀγεώργητος, οἶνον ἡμῖν θείας, χάριτος
ἀπέσταξε, καρδίας τὸν εὐφραίνοντα, καὶ τῆς
πλάνης τὴν μέθην, ὀλοσχερῶς ἀναστέλλοντα, καὶ
τὴν ἁμαρτίαν καθαίροντα.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ σου Κύριε, ἡ Ἀπειρόγαμος, καὶ τὰς ἐν σοὶ τρώσεις, καθορῶσα Δέσποτα, τιτρωσκομένη ἔλεγεν· Οἶμοι Τέκνον! ὠδῖνας, ἀποφυγοῦσα τῷ τόκῳ σου, νῦν ὀδυνηρῶς κατατρύχομαι.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
Ὡδὴ α'
Ἦχος πλ. δ'

Ἀρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, δεδοξασμένη Ἀγνή, ἡ τῶν πιστῶν δόξα, μόνη χρηματίσασα· διὸ μελλούσης δόξης με, κοινωνὸν σαῖς πρεσβείαις, δοξάζοντά σε ἀνάδειξον, ἄχραντε πανάμωμε Δέσποινα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς Πανάμωμε, ὁ τῆς κοιλίας σου, δι' οὗ βροτοὶ πάντες, τῆς ἀρᾶς ἐλύθημεν, εὐλογημένη Πάναγνε, ἀνερμήνευτον θαῦμα, ἀκατανόητον ὄραμα, πάντων τῶν βροτῶν τὸ διάσωσμα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τῶν Ἀγγέλων δυσωπεῖ σὲ Κύριε, πληθὺς ἐκάστοτε, τῶν Μαθητῶν δῆμος, Προφητῶν ὁ σύλλογος, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων σου, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἁμαρτημάτων συγχώρησιν, δώρησαι ἡμῖν ὡς φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ τὴν ἐν σπλάγχνοις δεξαμένην Ἄχραντε,
τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, ἐκδυσωπῶ πίστει, τῆς
γεέννης ῥῦσαί με, καὶ τῆς ἀποκειμένης μοι, διὰ
πλῆθος πταισμάτων, κολάσεως ἐλευθέρωσον,
σοῦ ταῖς εὐπροσδέκτοις δεήσεσι.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων.
Ὡδὴ α' . Ἦχος α' .
Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ,

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σέργιε θεράπον τοῦ Χριστοῦ, συμπεσβευτὴν προσλαβὼν καὶ συλλήπτορα, Βάκχον τὸν αἰοίδιμον, μεθ' οὗ τοὺς ἄθλους θεοφρόνως ἤνυσας, λόγον μοι σοφίας, ἡμᾶς ὑμνοῦντι βραβεύσατε. (Δίς)

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Επὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστοῦ, πέτραν τῆς πίστεως Ἄγιοι Μάρτυρες, θέντες τὸν θεμέλιον, ἐπ' ἀσφαλοῦς ἐρηρυσμένοι βάσεως, πρόβολοι καὶ πύργοι, τῆς εὐσεβείας ἐδείχθητε.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ρήμασι πιστεύσαντες Χριστοῦ, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀκλινῶς ἀτενίζοντες, πᾶσαν διεπτύσατε, παρερχομένην εὐδοξίαν Ἄγιοι, δόξης αἰδίου, κατασχεθέντες τῷ ἔρωτι.

Δόξα...

Γένους καὶ πατρίδος καὶ τιμῆς, διὰ Χριστὸν
γυμνωθέντες ἡγάλλεσθε, καὶ περιβαλλόμενοι,
θηλυπρεπὲς ἀνδρειοφρόνως ἔνδυμα τὴν τῆς
ἀφθαρσίας, καταστολὴν ἡμφιάσασθε.

Θεοτοκίον

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Ἰλεων γενέσθαι τοῖς πιστοῖς, καὶ εὐμενῇ
Θεομῆτορ δυσώπησον, Λόγον ὃν ἐγέννησας,
σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα· σε γὰρ
προστασίαν, καὶ σωτηρίαν κεκτήμεθα.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ γ'.
Ἦχος πλ. δ' .
Ὁ Εἰρμὸς .

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ στερεώσας οὐρανόν, καὶ γῆν ὁ θεμελιώσας, καὶ τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ πεδήσας, σὺ ἐδέθης δι' ἐμέ, Σταυρῷ προσαναρτώμενος, ὅπως δεσμῶν με λύσης, τῆς ἁμαρτίας Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυροῦ τῷ ξύλῳ ὁ ἐχθρός, προσκόψας ἐθανατώθη, σὺν τοῖς δαίμοσιν αὐτοῦ τοῖς κακούργοις, καὶ ὁ γεύσει πονηρᾶ, κατακριθεὶς ἡλέηται, καὶ ἐδρασμῷ ἢ κτίσις, εὐσεβείας ἐνίδρυται.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ πολυῦμνητος Ἀμνάς, τὸν Ἄρνα
θεασαμένη, πρὸς ἐκούσιον ἐλκόμενον πάθος, καὶ
σταυρούμενον σαρκί, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ
τὴν μακροθυμίαν, ὕμνει τὴν τούτου δοξάζουσα.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
Ὡδὴ γ' . Ἦχος πλ. δ'
Οὐρανίας ἀψίδος ὀροφουργέ Κύριε...

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰερᾶς πολιτείας, ἀποπεσὼν ἄχραντε,
παρασυνεβλήθην τοῖς κτήνεσι, καὶ κατάκριτος,
ὅλος γεγένημαι, ἢ τὸν Κριτὴν τετοκυῖα, πάσης
κατακρίσεως, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Στεναγμοὺς ἀνενδότους, καὶ ψυχικὸν
δάκρυον, καὶ διηνεκῇ μοι παράσχου, Κόρη
κατάνυξιν, ὅπως πενθήσω μου, τὰ συμφυέντα
μοι πάθη, ἐξ ἀπροσεξίας μου, Θεοχαρίτωτε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπουράνιαι τάξεις, λειτουργικὰ πνεύματα,
δῆμος Προφητῶν Ἀποστόλων σου, καὶ
Μαρτύρων σου, σὺν τῇ Τεκούσῃ σε,
ἐκδυσωποῦσιν Οἰκτίρμον, τῷ λαῷ σου δώρησαι,
πταισμάτων ἄφεσιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Συμπαθείας με θείας, ὡς συμπαθῆς
Ἄχραντε, νῦν καταξιῶσαι δυσώπει, τὸν
εὐσυμπάθητον· τρόπους ἀσπλάγχνους γάρ,
ἀσυμπαθεῖς κεκτημένον, μετανοίας τρόποις με,
νῦν ἀνακάλεσαι.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ὡδὴ γ'

Ἦχος α' . Ὁ μόνος εἰδὼς

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ μόνος γινώσκων ὡς Θεός, τὰ πάντα πρὶν γενέσεως, τὴν πρὸς αὐτὸν ὄρων ὑμῶν πρόθεσιν, σοφίας λόγων καὶ θείας γνώσεως, καὶ στερροῦ φρονήματος, δαψιλῶς ἐνέπλησεν, ὡς αὐτοῦ στρατιώτας Μακάριοι.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νομίμως θεράποντες Χριστοῦ, ἀθλῆσαι προελόμενοι, τὴν φθειρομένην δόξαν καὶ ῥέουσιν, καὶ κόσμον πάντα καὶ κοσμοκράτορα, λογισμῷ θεόφρονι, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ἐβδελύξασθε πόθῳ τοῦ κτίσαντος.

Δόξα...

Ἀχράντοις νοδὸς ἐπιβολαῖς, Θεῷ νῦν παριστάμενοι, καὶ τῆς ἐκεῖθεν αἵγλης πληρούμενοι, καὶ τῆς ἀφράστου μακαριότητος, σαφῶς ἀπολαύοντες, πειρασμῶν τοὺς ἡμᾶς γεραίροντας, Ἀθλοφόροι λυτρώσασθε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Θανάτῳ κρατούμενος τὸ πρίν, Ἀδὰμ νῦν ἡλευθέρωται, τῇ σῇ γεννήσει μόνη Θεόνυμφε· ζῶην γὰρ ὄντως τὴν ἐνυπόστατον, ἐνωθεῖσαν σώματι, Ἀγνή καθ' ὑπόστασιν, ὑπέρ φύσιν καὶ λόγον ἐκύησας.

Εἴτα ψάλλεται

Ὁ Εἰρμὸς τῆς γ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ μηναίου.

Ἦχος α'.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περιζωσὸν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης φιλάνθρωπε.

^π
^κ
^π
^γ
Ο
μο
νο
ς
ει
δω
ς
της
των
βρο
των
ου
σι
ας
τη
ν
α
σθ
ε
ναι
αν
^π
^γ
και
συ
μ
πα
θ
ως
αυ
τη
ν
μορ
φω
^Δ
^π
^γ
σα
με
νο
ς
πε
ρι
ζω
σον
με
εξ
υψ
ου
ς
δυ
να
^π
^Δ
^γ
μιν
του
βο
αν
σοι
Α
γι
ος
ο
να
ος
ο
εμ
^Δ
^γ
ψυ
χο
ς
της
α
χραν
του
σου
δο
ξης
φι
λα
αν

Κάθισμα Ὁχος πλ. δ'
Τὴν σοφίαν καὶ λόγον

Τὰ τῆς πίστεως ἄνθη, τοὺς νοητοὺς μαργαρίτας Κυρίου καὶ ἀθλητάς, Σέργιον τιμήσωμεν, καὶ τὸν Βάκχον τοὺς Μάρτυρας, ὡς τοῦ ἐχθροῦ τὴν πλάνην, ἐνθέως πατήσαντας, καὶ τῶν εἰδώλων πᾶσαν ἰσχὺν ἐδαφίσαντας· ὅθεν ἐπαξίως, οὐρανόθεν τὸ στέφος, τῆς νίκης δεξάμενοι, σὺν Ἀγγέλοις χορεύουσι· διὸ πίστει βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον*

Εν Σταυρῷ παρεστῶσα Μήτηρ ἡ σή, καὶ Θεὸν σε εἰδυῖα ὑπὲρ βροτῶν, σαρκὶ προσιέμενον, τὸν ἐκούσιον θάνατον, ὡς μὲν μήτηρ ῥομφαία, καρδίαν ἐτέτρωτο, καὶ οὐχ ἤττον ὀδύναις, καὶ πόνοις προσήλωτο, ὡς δὲ βουλομένη, τὴν βροτῶν σωτηρίαν, καὶ κόσμου τὴν λύτρωσιν, εὐχομένη ἀνύμνει σε, καὶ σὺν δάκρυσιν ἔλεγεν· Ἀνάστηθι καὶ σῶσον Ὑῖέ, τοὺς τὰ πάθη πίστει σου δοξάζοντας, ὁ ὑπὲρ πάντων ἐκχέας, σὸν αἷμα τὸ ἅγιον.

Ὡς ἔστω.

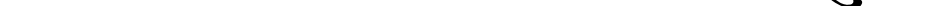
Ἰχθὺς α'.

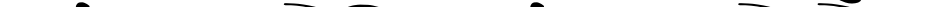
Ὁ Εἰρμὸς

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. Σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις.

βυ υσ σος + ουκ εστιν ο ρυ ο μενος ^πε

λο γι σθη μεν ως προ βα α τα σφα γης σω

 σον τον λα ον σου ο Θε ος η μων

 συ

γὰρ ἡ σὺν τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπα

νο ορψωω σι ι ι ις

Κοντάκιον Ἦχος β'
Τὰ ἄνω ζητῶν

Τὸν νοῦν πρὸς ἐχθροὺς ἀνδρείως παρατάξαντες, τὴν πᾶσαν αὐτῶν ἀπάτην κατελύσατε, καὶ τὴν νίκην ἄνωθεν, εἰληφότες Μάρτυρες πανεύφημοι, ὁμοφρόνως ἐκράζετε· Καλὸν καὶ τερπνὸν τὸ συνεῖναι Χριστῷ.

Ὁ Οἶκος

Εν οὐρανοῖς Χριστέ, κατοικοῦντες, Σέργιός τε καὶ Βάκχος, καὶ τοῦ θείου φωτὸς τοῦ παρὰ σοῦ ἐμφορούμενοι, ἐμὲ τὸν ἐν σκότει τῆς ἀγνωσίας πορευόμενον, προφθάσειαν διὰ τάχους, καὶ τῶν παθῶν ἀφαρπάσειαν, μόνε ἀθάνατε, στολὴν μοι τῆς ἀφθαρσίας καταπέμποντες· ὅπως λευχειμονῶν, τὴν φωτοφόρον αὐτῶν ἑορτὴν ἀνυμνῶ, καὶ κραυγάζω σοι Κύριε· Καλὸν καὶ τερπνὸν τὸ συνεῖναι Χριστῷ.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ Ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων μεγάλων Μαρτύρων, Σεργίου καὶ Βάκχου.

Στίχοι

Χαλκᾶ σὰ νεῦρα, Βάκχε, πρὸς νεύρων βίαν,
Καὶ πρὸς ξίφος, Σέργιε, πῦρ σὴ καρδία.

Σέργιον εβδομάτη ξίφος ἔκτανε, νεῦρα δὲ Βάκχον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Ἰουλιανοῦ Πρεσβυτέρου, καὶ Καισαρίου Διακόνου.

Στίχοι

Σάκκω δοθείσι καὶ βυθῷ, Θεὸς Λόγος,
Διττοῖς Ἀθληταῖς, σάκκον εἰς χαρὰν στρέφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Πολυχρονίου.

Στίχοι

Κτείνουσι πολλὰ Πολυχρόνιον ξίφη.
Πρὸς τὰ ξίφη δὲ λήφεται, καὶ τὰ γέρα.

Ο Ἅγιος Λεόντιος ὁ Ὑπατικός, τῷ Χριστῷ πιστεύσας καὶ ἐπευξάμενος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Εὐσέβιος Πρεσβύτερος καὶ Φῆλιξ ξίφει τελειοῦνται.

Οἱ Ὅσοι ἐνενήκοντα ἐννέα πατέρες, οἱ ἐν τῇ νήσῳ Κρήτη ἀσκήσαντες, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ἡ', τοῦ μηναίου
ᾠχος α' . Ὁ Εἰρμός

Στίχ. **Λ**ινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Εν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν
χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας,
καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες·
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα

$\frac{7}{9}$ $\frac{\pi}{9}$ $\frac{\pi}{9}$ **Α**ι νοι μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ

νοι μεν τον Κυ ρι ον $\frac{\Delta}{9}$ $\frac{\pi}{9}$

$\frac{7}{9}$ $\frac{\pi}{9}$ $\frac{\pi}{9}$ **Ε**ν κα μι νω παι δες Ισ ρα ηλ ως εν χω

νευ τη ρι ω $\frac{\Delta}{9}$ τω καλ λει της ευ σε βει ας κα

θα ρω τε ρον χρυ σου α πε στιλ βον λε γον τες

$\frac{\pi}{9}$ ευ λο γει τε παν τα τα ερ γα Κυ ρι

ου τον Κυ ριον υ μνει τε ^Δ και υ πε ρυ
ψου τε εις παν τας τους αι ω να α α ας ^π

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα

πει νω σιν της δου λης αυ του ^π ₉ ι δου γαρ α
 πο του νυν ^χ _π ₉ μα κα ρι ου σι με πασαι αι
 γε νε αι ^Δ _Α
^Π ^Δ _Α Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου
 βει ει ει ειμ και εν δο ζο τε ε ραν ^Δ _Α α
 συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ ^Δ _Α την α δι
 α φθο ρως ^Δ _Α Θε ον Λο γον τε κου σαν ^π ₉ την
 ον τως Θε ο το κον Σε με γα λυ νο μεν ^π ₉
 Σπ'χος γ' ^χ _π ₉ ^Μ ^Π ^π ₉ ^Δ _Α τι ε ποι η σε μοι με γα λει
 α ο Δυ να τος και α γι ον το ο
 νο μα αυ του ^π ₉ και το ε λε ος αυ του ^χ _π ₉ ^Δ _Α

βει ει ειειμ και εν δο ζο τε εραν ^Δα συγ
 κρι ι τως των Σε ρα φειμ ^Δτην α δι α φθο
 ρως ^ΔΘε ον Λο γον τε κου σαν ^πτην ον τως Θε
 ο το κον Σε με γα λυ νο μεν ^π
 Σπ'χος ε' ^πχ ^{Μ Γ}
^πΚα θει λε δυ να στας α πο θρο νων
 και υ ψω σε τα πει νους ^ππει νων τας ε
 νε ε πλη σεν α γα θων ^πκαι πλου τουν τας ε
 ζα πε στει λε κε νους ^π
^{Μ Π}
^πτην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ^π
 και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
 φειμ ^{Μ Π}την α δι α φθο ρως ^πΘε ον Λο γον

τεκουσαν^π την οντως Θεο τοκον Σε μεγαλυ

νομεν^π

Σπῆχος στ' ^π **Α**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι

δος αυ του μνη σθη η ναι ε λε ε ε ους^π κα

θως ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας η

μων^π τω Α βρα αμ και τω σπερματι αυ του

ε ως αι ω νος^π

^π **Τ**ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου

βειμ^π και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των

Σε ρα φειμ^π την α δι α φθο ρως^π Θε ον

Λο γον τεκουσαν^π την οντως Θεο τοκον Σε με

ἈΖΙΟΝ ΕΣΤΙΝ

Ἦχος ♭ Πα

Ἀ ξι ον εστιν ως α λη θως ἁ μα κα ρι
ζειν σε την Θε ο το κον την α ει μα κα
ρι στον και πα να μω μη τον και μη τε ρα
του Θε ου ημων την τι μι ω τε ραν των
Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ
κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε μεγα λυ υ νο ο με ε εν

Ἐξαποστειλάριον

Τοῖς Μαθηταῖς

Ἀδελφικῇ συνδούμενοι, τῇ στοργῇ καὶ τῇ πίστει, οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, Σέργιος ὁ θεόφρων, καὶ Βάκχος ὁ αἰοίδιμος, σὲ Χριστὲ δυσωποῦσιν, εἰρήνην σὴν δωρήσασθαι, κόσμῳ καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ, καὶ Βασιλεῖ, κατ' ἐχθρῶν βαρβάρων τρόπαια νίκης, ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν.

Θεοτοκίον

Τὸν σαρκωθέντα Κύριον, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, Παρθενομῆτορ ἄχραντε, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, ὑπὲρ ἀχρείων σου δούλων, ὅπως εὕρωμεν χάριν, καὶ εὐκαιρον βοήθειαν, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ κρίνη, γένος βροτῶν, ὡς Θεὸς παρέχων τὰ κατ' ἀξίαν· σὲ γὰρ προστάτιν ἅπαντες, ἔχομεν ἐν ἀνάγκαις.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἐστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀἰ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

Ἀἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ

τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ

φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Ὁρί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: Ὁν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόσπινχα τῶν Αἰνῶν.

Σταυρώσιμα

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ
Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν.
Σταυρώσιμα

Τοῦ Μωϋσέως ἡ ῥάβδος, τὸν τίμιον
Σταυρόν σου, προετύπου Σωτὴρ ἡμῶν· ἐν αὐτῷ
γὰρ σῶζεις, ὡς ἐκ βυθοῦ θαλάσσης, τὸν λαόν
σου Φιλάνθρωπε.

^N
ν ρ Του Μω σε ε ως η ρα βδος τον τυ πον
του Σταυ ρου σου προ ε τυ που Σω τη ηρ η
μων ρ εν αυ τω γαρ σω ζεις ως εκ βυ θου θα
λασ σης τον λα ο ον σου Φι λα αν θρω ω πε ρ

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους
σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ
ἠὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.
Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας
ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς
δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος ποτέ, τὸ ξύλον τῆς γνώσεως, ἀνεβλάστησεν ἐν μέσῳ τῶν φυτῶν, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ, τὸν Σταυρόν σου ἐξήνθησε, τὸν πηγάσαντα, τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐθανάτωσε, βρώσει φαγόντα τὸν Ἀδάμ, τὸ δὲ ἐζωοποίησε, πίστει σωθέντα τὸν Ληστήν, οὗ τῆς ἀφέσεως κοινωνοὺς, ἡμᾶς ἀνάδειξον Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τῷ πάθει σου λύσας, τὴν καθ' ἡμῶν μανίαν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

^Γ ^Ν
^ν **Ο** εν Ε δεμ Πα ρα δει σος πο τε το
 ξυ λον της γνω σε ως ⁶ ^κ α νε βλα στη σεν εν
 με σω των φυ των ^ν **η** Εκ κλη σι α σου
 Χρι στε τον Σταυ ρον σου ε ξην θη σε ⁶ ^κ τον πη
 γα σαν τα τω κο σμω την ζω ην ^ν **α**λ λα το
 με εν ε θα να τω σε βρω ω σει φα γον τα

τον Α δαμ^Δτο δε ε ζω ο ποιησε πι ι
 στει σω θεν τα τον Ληστην^ν ου της α φε σε
 ως κοι νω νους^Δ η μας α να δει ζον Χρι στε ο
 Θε ος^Δ ο τω πα θει ει σου λυ υ υ σας^ν την
 καθ η μων μα νι αν του εκ θρου^Δ και α
 ξι ω σον η μας της ου ρα νι ου Βασι λει α
 ας σου^ν

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
 Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
 ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν
 χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

*Τί ὑμᾶς καλέσωμεν
 Μαρτυρικὸν*

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀήττητοι, οἱ
 νικήσαντες τὴν πλάνην, τῇ δυνάμει τοῦ

Σταυροῦ, ἀπελαύετε τὴν χάριν, αἰωνίως τῆς
ζωῆς. Τυράννων, ἀπειλὰς οὐκ ἐπτοήθητε,
βασάνοις, αἰκιζόμενοι εὐφραίνεσθε, καὶ νῦν τὰ
αἵματα ὑμῶν, γέγονεν ἰάματα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Ἄ
Μαρ τυ ρες Χρι στου οι α ητ τη τοι
οι νι κη σαν τες την πλα νην τη δυ να
μει του Σταυ ρου α πε λαι ε τε την χα
ριν αι ω νι ως της ζω ης τυ ρα α α
αν νων α πει λας ουκ ε επ το η θη τε βα
σα α α α νοις αι κι ζο με νοι οι ευ φραι
νε σθε και νυν τα αι μα τα υ μω ων γε γο
νεν ι α μα τα ταις ψυ χαις η μων πρε σβευ

σα α τε του σω θη ναι τας ψυχα ας η ημων

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον

Σύλω προσπηγνύμενον Κύριε, ὡς ἐώρακεν
ἀσπόρως, ἡ Τεκοῦσά σε Ἀμνάς, κατεξαίνετο τὰς
ὄψεις, καὶ ἐβόα ἐν κλαυθμῷ; Υἱέ μου, πῶς
σφαγὴν φέρεις τὴν ἄδικον, πῶς θνήσκεις, ὁ
ἀθάνατος ὡς ἄνθρωπος, λόγον μοι δὸς φῶς
γλυκύτατον, βλέψον Μητέρα θρηνοῦσάν σε, καὶ
δόξασον, ταύτην Λόγε τῇ ἐγέρσει σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς **(ἐκ γ')**

Δόξα... **Καὶ νῦν ...**

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κύριε,** ἐλέησον, **Κύριε,** ἐλέησον.

Δόξα... **Καὶ νῦν ...**

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον

βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Σισῶη

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν

Δόξα... Καὶ νῦν...

Σταυροθετοκίον

Ἀπολυτίκιον.

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε

Ἦχος ^ϥΔι

^ϥΔι ^ΔΟἱ Μαρ τυ ρες σου Κυ ρι ε εν τη
α θλησει αυ των ⁶στε φα νους ε κο μισαν το
της α φθαρσι ας εκ σου του Θε ου ου ημων ⁶
σχον τες γαρ την ι σχυν σου τους τυ ραν
νους κα θει λον ^Δε θραυ σαν και δαι μο νων
τα α νισχυ ρα θρα α ση ⁶αυ των ταις ι
κε σι αις Χρι στε ο Θε ος ^Δσω σον τας ψυ
χας η μων ⁶

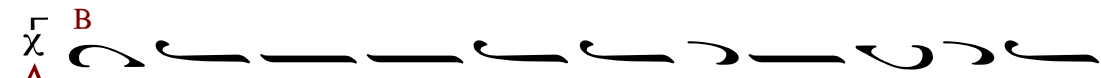
Δόξα... Καὶ νῦν...

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ἣ ἀφλέκτως Μωσῆς, κατεῖδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Ἦχος δ' Δι

Cε με γα λυ νο μεν Θε ο το κε βο

ω ω ω ω ν τες συ ει το Ο ρος εξ ου αρ

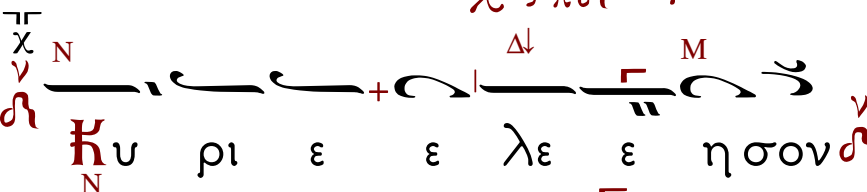
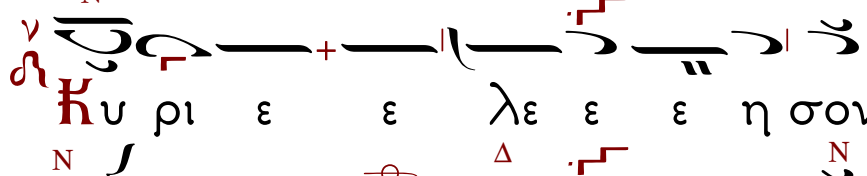
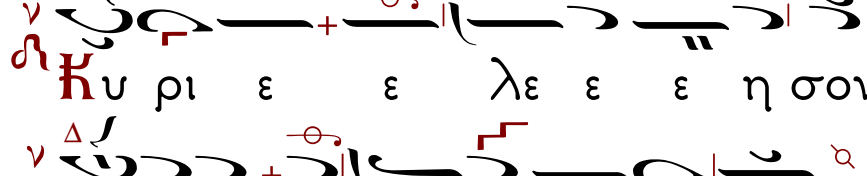
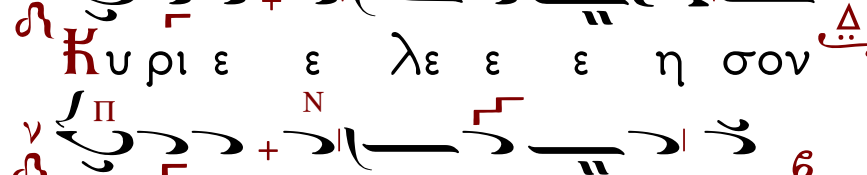
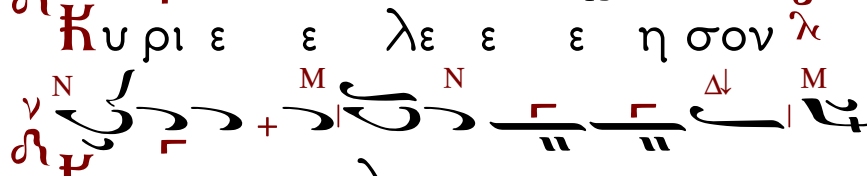
ρη τως ε τμη θη λι ι θος και πυ λας του Α

δου συ νε τρι ψε ε εν

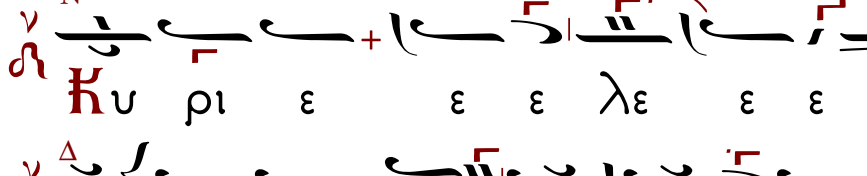
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

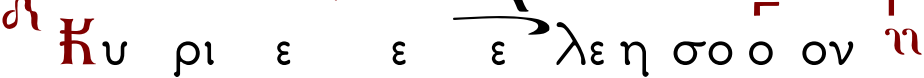
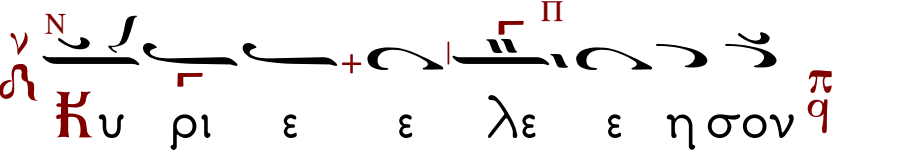
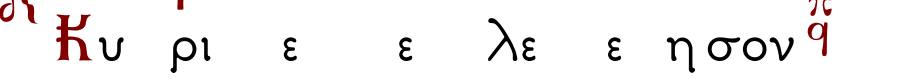
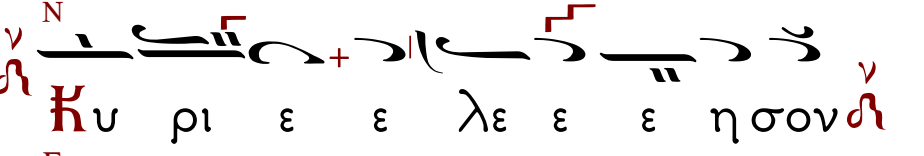
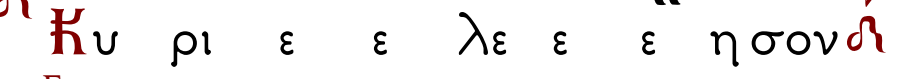
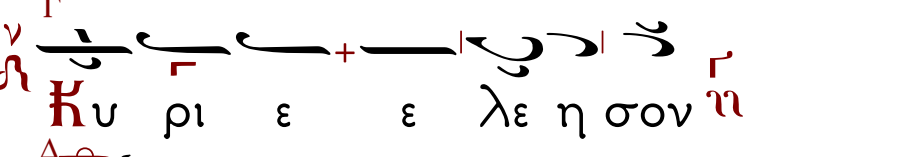
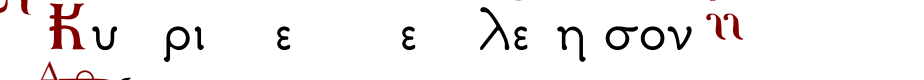
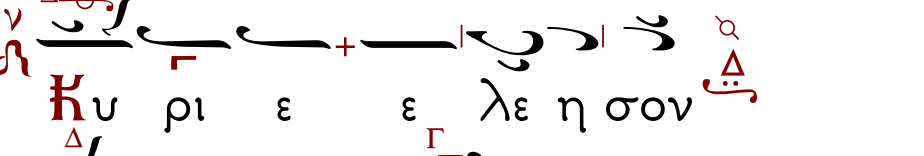
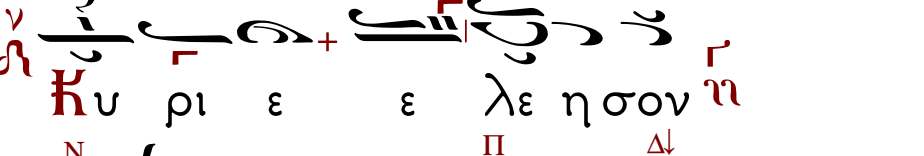
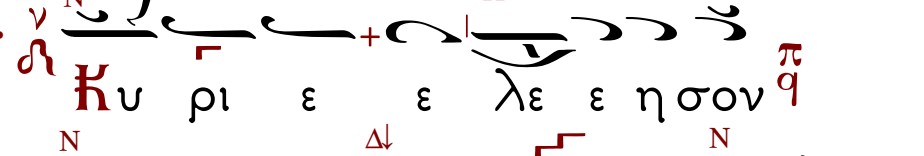
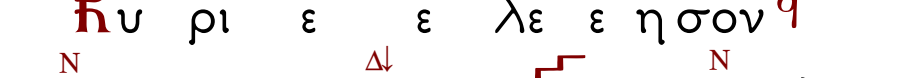
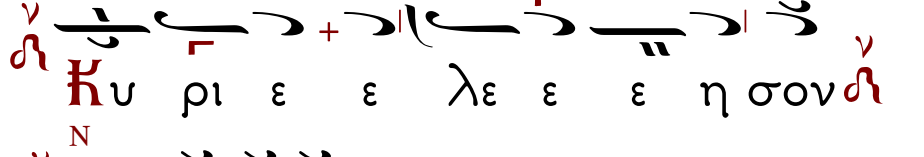
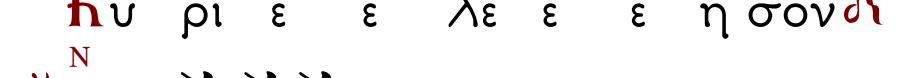
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ' α' Νη

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12.
 Κοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α'

Ἦχος Δ'

μη ην

Σπχ. α' για θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλλειν τω ο

νο μα τι σου Υ ψιστε

Ταις πρεσβειαις της Θεο τοκου Σω

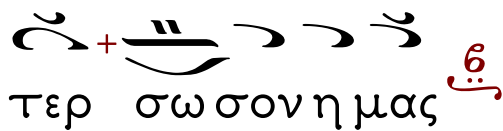
τερ σωσον ημας

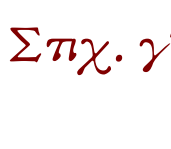
Σπχ. β' Του α ναγ γε λειν τω πρω ι

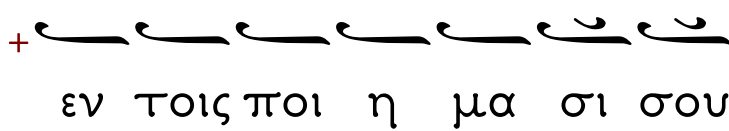
το ε λε ος σου και την α λη θει αν

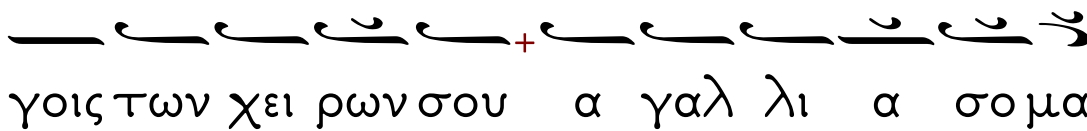
σου κα τα νυκτα

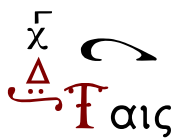
Ταις πρεσβειαις της Θεο τοκου Σω

τερ σωσον ημας

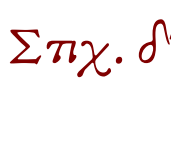
Σπχ. γ' 0 τι ευφρανας με Κυρι ε

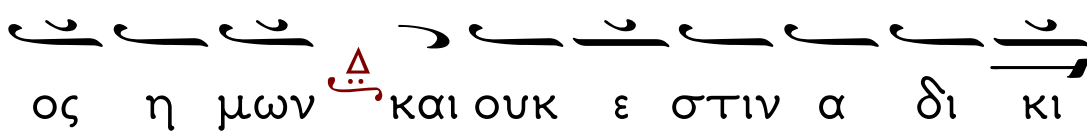
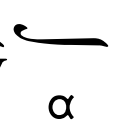
+ και εν τοις ερ

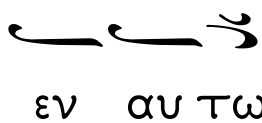
 γοις των χειρων σου αγαλλι ασομαι

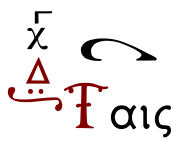
 0 ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

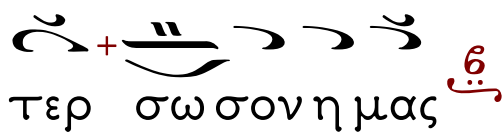
τερ σωσον ημας

Σπχ. δ' 0 τι ευθυς Κυριος ο Θε

 ος ημων και ουκ εστιν αδιικια

 εν αυτω

 0 ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

Δόξα Πατρὶ...**Κ**αὶ νῦν...

Το τελευταίον.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεο
τοῦ οὐκοῦ Σωτὴρ σῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνο Β'

Ἦχος Δ'

Ἄμην

Σπχ. α' Ο Κύριος ἐβασιλευ

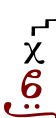
σεν ἐπρεπείαν ἐνεδυσάτο

ἐνεδυσάτο Κύριος δυνάμιν καὶ

περιέζωσάτο

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου σῶσον ἡ

μᾶς Κύριε

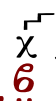
Σπχ. β'
 και γαρ ε στε ρε ω σε την

 οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

 ται

 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

 μας Κυ ρι ε

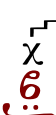
Σπχ. γ'
 Θ αυ μα στοι οι με τε ω ρι

 σμοι της θ α λασ σης θ αυ μα στος εν υ ψ η

 λοις ο Κυ ρι ος

 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

 μας Κυ ρι ε

Σπχ. δ'
 Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θη σαν σφοδρα τω οι κω σου πρε πει
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
τα ημερων

Πρε σβει αις των α γιων σου σω σον η
μας Κυ ρι ε

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι αι ω νων Α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων

και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε επτως ε
 αν θρωπη σας σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να ατωω θα να τον πα τη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ζα
 ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'
Ἦχος Δ'

Σπχ. α' Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
 τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
 τω Σω τη ρι ημων

εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι
 αλ λη λου ι α

Σπχ. β' Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
 του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ
 μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

Cω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Σπχ. γ' ^χ Ο τι Θε ος με γας Κυ ρι ος

και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την

γην

ᾠ σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου ι α α α α

Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χρι στω **Ε**ω σον η μα ας Υι ε Θε ου
Ο εν Α γι οis θαυ μα στος **Ψ**αλ λον τας
Σοι αλ λη λου ι α **Α**
Ἀπολυτίκιον

Ἀπολυτίκιον.

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε

Ἦχος ^ΘΔ'

Οἱ Μαρ τυ ρες σου Κυ ρι ε εν τη
α θλησει αυ των στε φα νους ε κο μισαν το
της α φθα ρσι ας εκ σου του Θε ου ου ημων
σχον τες γαρ την ι σχυν σου τους τυ ραν
νους κα θει λον ε θραυ σαν και δαι μο νων
τα α νι σχυ ρα θρα α ση αυ των ταις ι
κε σι αις Χρι στε ο Θε ος σω σον τας ψυ
χας η μων

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον

Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δ'

Ὁ υ ψ ω θ ει εις ε εν τω Σταυ ρω εκου σι
 ως τη ε πω νυ υ μω ω σου και νη πο λι τει
 α τους οικ τιρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο
 Θε ος ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου
 τους πι στους Βα σι λεις η μων νι κας χο ρη

γων αυ τοις ^Δκα τα των πο λε μι ων ⁶την συμ
 μα χι αν ε χοι εν την σην ^Δο πλον ει
 ρη η νης ^{ζ'}α ητ τη τον τρο ο παι ο ^χ
 ο ον ^Δ

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ Η', ΕΒΔΟΜΑΙΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος γ'

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **5:25-33**

Ἀδελφοί, οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἀγιάσῃ καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι, ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἑνδοξον τὴν ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσιν σπίλον ἢ ῥυτίδα ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ᾗ ἁγία καὶ ἄμωμος. Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἑαυτὸν ἀγαπᾷ· οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς τὴν Ἐκκλησίαν· ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ ἐκ

τῶν ὀστέων αὐτοῦ. Ἀντὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν, ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἓνα ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν, ἥ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῇται τὸν ἄνδρα.

Ἀλληλούϊα Ἦχος πλ. δ'

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

π̣^{λ̣} π̣^Π π̣^Ν π̣^Π
 Α̣ Κυ ρι ε ε λε η σον Α̣

π̣ π̣ π̣ π̣ π̣ π̣
 Α̣ Κυ ρι ε ε ε λε η σον Α̣

π̣ π̣ π̣ π̣ π̣ π̣
 Α̣ Κυ ρι ε ε ε λε η σον Α̣

π̣ π̣ π̣ π̣ π̣ π̣
 Α̣ Κοι Κυ ρι ε Α̣

π̣ π̣ π̣ π̣ π̣ π̣
 Α̣ Ἀ μη η η η ην ᾠ

π̣ π̣ π̣ π̣ π̣ π̣ π̣ π̣ π̣ π̣
 ᾠ Και τω πνευματι ι ι ι ι σγ Α̣

π̣ π̣ π̣ π̣ π̣ π̣ π̣ π̣ π̣ π̣
 Α̣ Κοι οι οι οι οι Κυ ρι ε Α̣ Ἐτερον.

π̣ π̣ π̣ π̣ π̣ π̣ π̣ π̣ π̣ π̣
 Α̣ Κοι Κυ ρι ε Α̣ ε ε ε ε ε Α̣

π̣ π̣ π̣ π̣ π̣ π̣
 Α̣ Ἀ α α μην Α̣

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,

ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,

γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

ὥς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον

δὸς ἡμῖν σήμερον,

καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

ὥς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,

καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

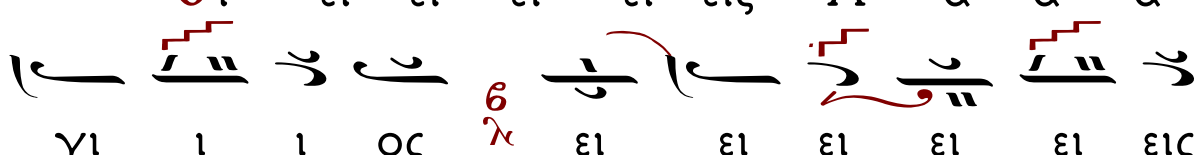
Ἦχος λη Πα Ἐναρμόνιος

Π
 εἰ εἰς Ἀ γι ος εἰ εἰς Κυ υ ρι
 ι ος Ι η σους Χρι στος εἰς δο ξαν Θε
 ου Πατρος α μην

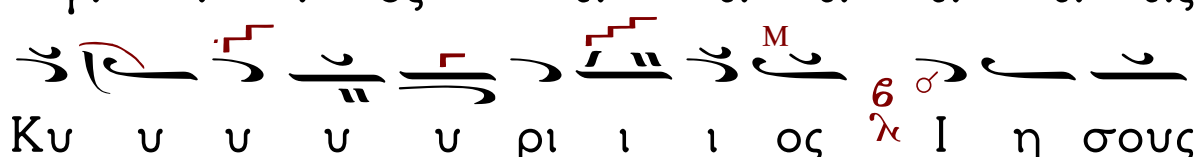
Ἦχος Γ'τος

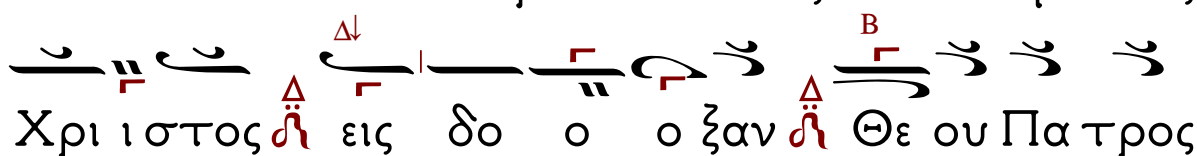
 Α α α α

 εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς

 Α α α α

 Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος

 Ι η σους

 Χρι ι στος εἰς δο ο ο ζαν Θε ου Πα τρος

 Α α μην

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος π̣ε̣ ᾠ Πα

^πΧ ^πΧ ρι στε ε το φως το α λη θι νον ^χτο
 φω τι ζον και α γι α α α α α α α α ζο
 ον παν τα α αν θρω πον ερ χο ο ο με
 νον ει εις το ον κο ο ο ο ο ο ο ο ο
 σμον ^πση μει ω θη η τω ω ε εφ' η η
 μα ας ^χτο φω ω ως του ου προ ο σω ω ω
 που ου ου ου σου ^πι να εν αυ τω ο ψω
 ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο
 ο σι ι ι τον ^πκαι κα τε ευ θυ υ υ
 υ νο ον ^Δτα δι α βη η μα τα α

η μω ω ων ^Δπρος ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ε εν το ο ο λω ω ων σου ^π
πρε σβει ει αις της πα να χραν του ου ου
σου ου Μη η η τρος ^Π και πα αν τωων
σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Κοινωνικόν

Ἦχος 4^ο Πα

Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ
 υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
 μαι Αλ λη λου ου ι ι ι ι α
 α α α

Σπῖχος. Ε πι στευ σα δι ο ε λα α
 λη σα ε γω δε ε τα πει νω θη ν σφο δρα
 Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ
 υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο ο

μαί ^π₉ Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α

α α α ^π₉

Σπίλος. ^Π_π₉ Τι αν τα πο δω σω τω Κυ ρι

ι ω ^Δ πε ρι πα αν των ^π₉ ων αν τα πε δω κε

μει ^π₉

^Π_π₉ Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π₉ και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαί ^π₉ Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α

α α α ^π₉

Σπίλος. ^Π_π₉ Τας ευ χας μου τω Κυ ρι ω

α πο δω ω σω ^Δ ε ναν τι ον παν το ος

του λα ου α αυ του ^π

^π Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^π ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι ^π Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α ^π

Σπύχος. ^π (Ω) Κυ ρι ε ε γω δου λος σος ^π ε

γω ω δου ου λος σος και υι ο ος της παι δι

σκη ης σου ^π δι ερ ρη ζας τους δε σμους μου ^π

^π Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα α Κυ

 υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

 μαι ^π Αλ λη λου ου ι ι ι ι α

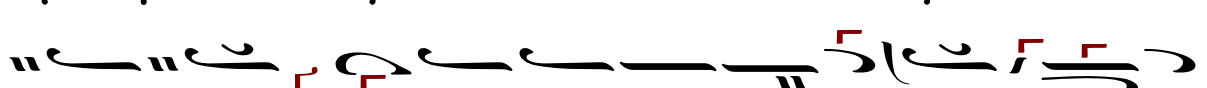
 α α α ^π

Σπύχος.
^π **Ε** πι στρε ψον ψυ χη μου εις την

 α να παυ σιν σου ^π ο τι Κυ ρι ος ευ ηρ

 γε τη σε σε ^π

^π **Π**ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα α Κυ

 υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

 μαι ^π Αλ λη λου ου ι ι ι ι α

α α α ^πα

Σπύχος.

^πα **Ε** λε η μων ο Κυ ρι ος και

δι και ος ^πα και ο Θε ος η μων ε λε

ει ^πα

^πα **Π**ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^πα και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^πα ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι ^πα Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α ^πα

Σπύχος.

^πα **Ε** υ α ρε στη σω ε νω πι ον Κυ

ρι ου ^πα εν χω ρα ζωων των ^πα

Π
 π⁹ Π ο τ η ρ ι ι ο ν σ ω τ η ρ ι ι ο υ ο υ λ η
 η ψ ο ο ο μ αι π⁹ και το ο νο μα α Κυ
 υ ρ ι ι ο υ η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
 μ αι π⁹ Α λ λ η λ ο υ ο υ ι ι ι ι α
 α α α π⁹

Σπύχος.
 π⁹ Γ ο ι θ υ σ ω π⁹ θ υ σ ι ι ι αν αι νε
 σε ως π⁹ και εν ο νο μα τι Κυ ρ ι ο υ ε πι κα
 λε σο μ αι π⁹

Π
 π⁹ Π ο τ η ρ ι ι ο ν σ ω τ η ρ ι ι ο υ ο υ λ η
 η ψ ο ο ο μ αι π⁹ και το ο νο μα α Κυ
 υ ρ ι ι ο υ η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μα^π Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α
α α α^π

Σπύχος.

Τας ευ χας μου τω Κυ ρι ω α
πο δω σω^π ε ναν τι ον παντος του λα ου
αυ του^π εν αυ λαις οι κου Κυ ρι ου^π εν
με ε σω σου Ι ε ρου σα λημ^π

Π

Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
η ψο ο ο μαι^π και το ο νο μα α Κυ
υ ρι ι ου^π ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
μα^π Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α
α α α^π

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν
Ἦχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν ἐλα
βομεν Πνεύμα ἐπουράνιον εὐρομεν
πιστὶν ἀληθὴν ἀδιαιρέτον Τρι
αδὰ προσκυνουνοῦντες αὐτὴ γάρ
ἡ ἡμᾶς ἐσωσεν ἐ ἐ ἐ ἐ ἐν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

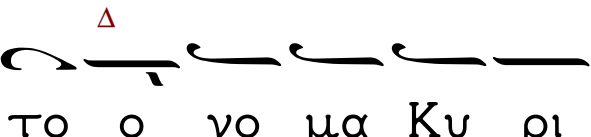
Ἦχος Δι Ἀμην ἀμην ἀμην εἰς ἀ
φεςιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰ
ωνίων

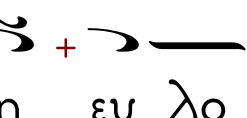
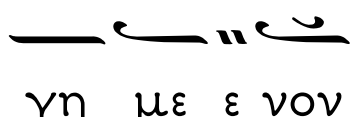
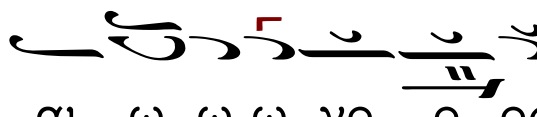
Πληρωθῇ τὸ στομάχη μων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

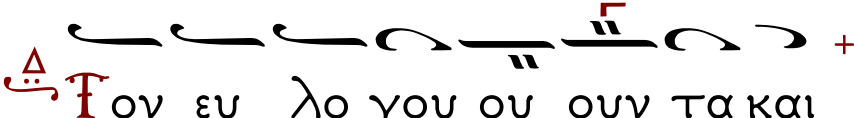
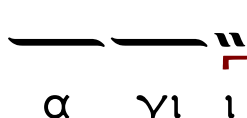
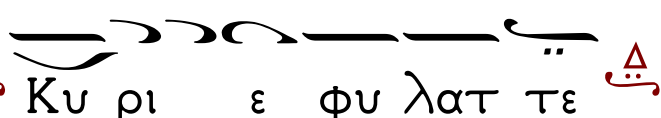
Εἴη τό ὄνομα...

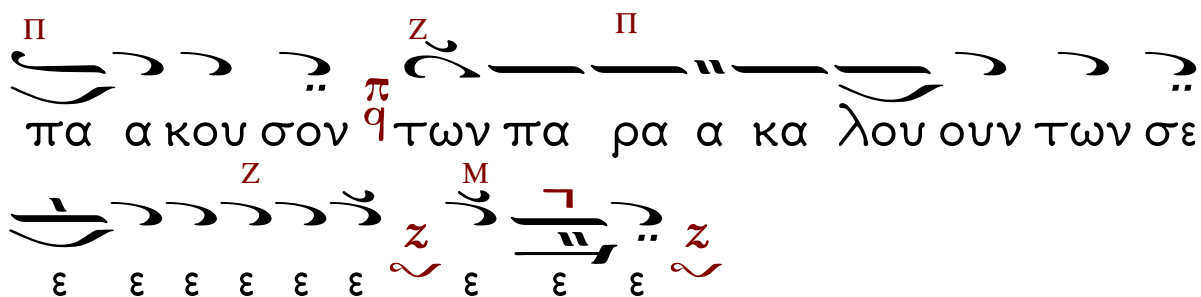
Ἦχος Δι

 ^M ^Δ
Ἀ α μην Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
 ^B
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
 (Δίς)
ως του αι ω νος

 ⁶
Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
 ^{ζ'}
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
 ^Δ
αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογοῦντα...

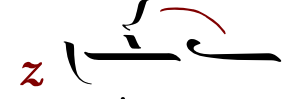
 ^Δ
Τον ευ λο γου ου ντα και α γι ι
 ^Δ ^Δ
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
 ^Δ ^χ ^Δ
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Θεοτοκία εἰς ἤχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς Ξω

Ὡς ἡ κα τα α πι στε ευ σης με ἤ αν
θρω πι νη προ ο στα σι α ἤ Πα να γι α δε
ε σποι να α α α λ λα δε ζαι δε ε η σι ι ι ν
του ι κε ε του σου ἤ θλι ψις γαρ ε ε
ε χει με ἤ φε ε ε ε ε ε ρειν ου
δυ να μαι ἤ των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
τα ἤ σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε
που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος ἤ
παν το θεν πο λε μου ου με νος ἤ και πα ρα

—
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

σποι να του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα

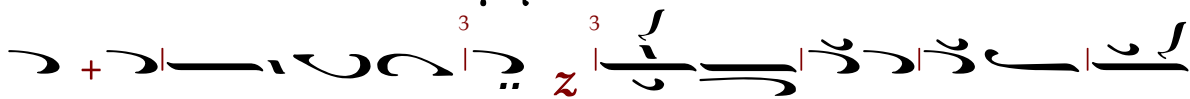
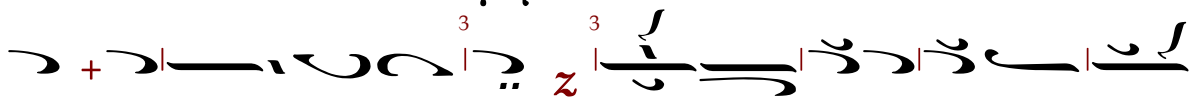
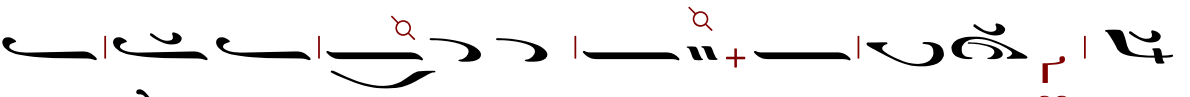
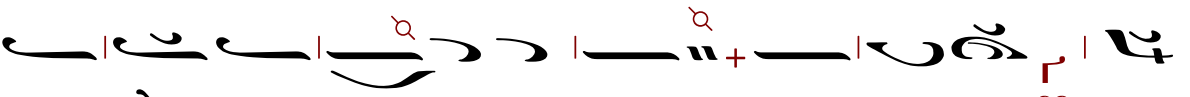
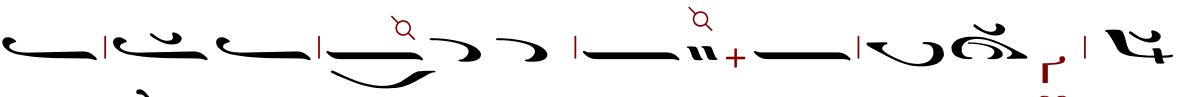
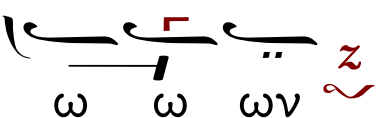
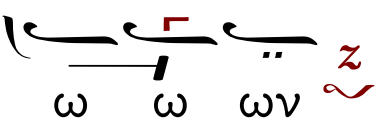
σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης

την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ε ρον ποι η η

σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

 ^z ^{z³}
 Με τα βο λη των θλι ι βο με ε
 ^{z'} ^λ ³ ^λ ³
 νων α παλλα γη των α σθε νου ου ουν τω
 ³ ^z ³
 ων υ πα αρχουσα Θε ο το ο κε Παρ θε
 ^{z'} ^λ ^{z'} ^λ
 ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των
 ^λ ⁺ ^λ
 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των
 ^λ ^λ
 χει μα ζο με νων η γα λη η νη η μο
 ^λ ^λ
 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω
 ^z
 ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἰεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.